

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

**INDSIGT:
DEN
FASCISTISKE
VOLD....**

**UDSYN:
DEN
EGENTLIGE
FJENDE**

**INDSIGT:
BANGE
ANELSER BLEV
VIRKELIGHED**

**UDSYN:
EVENTYRET OM
DE FALDENDE
FLYGTNINGETAL**

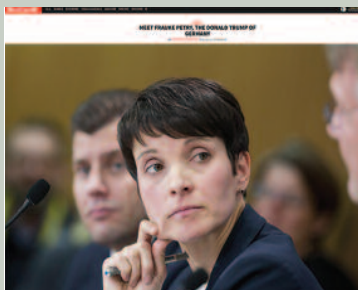
**INDSIGT:
HVORDAN
VÆKKES EN
SOVENDE
JOURNALIST?**

**UDSYN:
LAD OS BEVARE
FINLAND
FINSK**

**UDSYN:
FAKE NEWS
I NEWSWEEK**

NR.2 SOMMER

**INDSIGT:
HVAD/HVEM ER
EFTERKOMMERE**

NYE ORD OG BEGREBER:

halalafgift
sharia
æresdrab
barnebrude
hellig krig
halal
vantro
haram
tvangsægteskaber
selvmordsbælte

Bange anelser blev til virkelighed

De bange anelser, som for godt og vel 30 år siden fik en kreds af borgere til at stifte Den Danske Forening, er til fulde blevet til virkelighed. Kritikere af foreningen mente, at Den Danske Forenings bekymringer var ubegrundede og fordomsfulde, og at vi tværtimod kunne se frem til kulturel berigelse og et lykkeligt farverigt fællesskab.

Siden har vi så lært nye ord og begreber, som de færreste kendte til for 30 år siden: tosproget, af anden etnisk herkomst, udsatte områder, sharia, tvangsægteskaber, æresdrab, barnebrude, selvmordsbælter, hellig krig, vantro, halal, haram.

Det er nok de færreste, der forbinder disse ord med kulturel berigelse og farverigt fællesskab. De emmer alle af konflikt, vold og diskrimination; og indvandringen har da også kostet adskillige danskere liv og førlighed.

Den Danske Forenings styrelse ville ønske, at foreningen havde taget fejl, og at vi virkelig var blevet beriget med spændende inspiration, fest og farver. Virkeligheden er desværre en ganske anden.

Det er på tide at se virkeligheden i øjnene og at handle i overensstemmelse hermed.

Strømmen af indvandrere skal stoppes ved EU's ydre grænse, og så længe det ikke er tilfældet ved Danmarks grænse.

Alle udlændinge, som ikke har et legitimt formål med at opholde sig i landet, skal hjemsendes.

Der indføres stop for indvandring af muslimer, og herboende muslimer hjemsendes i videst muligt omfang.

Der indføres forbud mod opkrævning af halalafgift fra andre end muslimer og enhver form for religiøst begrundet diskrimination forbydes.

Det er bedre
at forebygge
end at helbrede.

Da det ikke
lykkedes at
forebygge, må vi
nu gå i gang med
at helbrede.

Og det haster.

MAGASINET
INDSIGT
UDSYN

2017

JUNI

Magasinet Indsigt Udsyn udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme.

Foreningens medlemmer modtager magasinet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på magasinet for 250 kr. om året.

Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse.

Magasinet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Efter aftale med Kulturstyrelsen og med DDF's tilladelse arkiverer Dansk Bibliotekscenter netudgaven af Danskeren i DBC Webarkiv til brug for nationalbibliografien.

Magasinet Indsigt Udsyn 2017 udkommer 4 gange årligt.

Redaktion og adresser - side 23.

Hvordan vækkes en sovende journalist?

”Hver femte er indvandrer eller efterkommer i 2060”, hed det i Berlingeren den 1. maj.

Hver femte er indvandrer eller efterkommer i 2060: »Vi skal gøre os nogle seriøse overvejelser om, hvilket land det er, vi giver videre«

Om 43 år vil en femtedel af den danske befolkning være indvandrer eller efterkommer. »Voldsomme tale, siger Socialdemokratiet. En stor ressource, mener de Radikale, mens Dansk Folkeparti kalder det skrækkeligt.

MÅNDEDAG D. 1. MAJ 2017 kl. 19:20

OLE HASSELBALCH

professor jur.dr.

Og politikerne var chokerede

Dansk Folkepartis udlændingeordfører, Martin Henriksen fandt tallet ”rystende” og krævede – endnu en gang - politisk handling. Udlændingeordfører for Socialdemokratiet Dan Jørgensen mente, at det var ret ”voldsomme” tal, som han syntes burde være en ”øjeblik” for alle. ”Hvis vi ikke bringer antallet ned, er det et helt andet Danmark, vi står med om meget kort tid,” tilføjede han.

Ak ja. Det står såmænd meget værre til:

25 års forgæves vækningsforsøg

Den Danske Forening gennemførte i slutningen af 1980-erne en række undersøgelser til komplettering og korrektion af de ”officielle tal” og såkaldte ”facts”, Flygtningehjælpens informationsafdeling udsendte i en lind strøm. I foreningsbladet kunne derefter læses, at den var gal med statistikken. Se f.eks. Danskeren 1989/2 s. 14, om den ”afsporede” befolkningsstatistik og nr. 5 1991 s. 12 om samme.

Ret hurtigt gjorde bladet også opmærksom på, at den mere fyldestgørende statistik, Danmarks Statistik (DS) hen ad vejen tilvejebragte, skulle læses med forbehold. Når der heri taltes om ”efterkommere”, var nemlig kun første led i efterkommerrækken medtaget. Dette dokumenterede bladet ved citater af rigsstatistikker Zeuthen og professoren i demografi P.C. Matthiesen i det første særnummer ”Fakta om indvandringen”, som udsendtes i september 1990. Det var nødvendigt. For ifølge Flygtningehjælpen & Co. var de oplysninger, foreningen selv tilvejebragte, bare ”hetz og propaganda”.

Mainstreammediernes journalister fortsatte desuagtet med at bringe de misforståelige

Hvordan vækker man en sovende journalist????

statistikker uden at oplyse om, hvad tallene dækkede over. Så i det næste særnummer, som kom i oktober 1993 med fakta om indvandringen (s. 2), medtoges under rubrikken ”Hvor mange fremmede er her?” et mere udførligt citat af P.C. Matthiesen: ’Efterkommere’ er (kun) personer født i Danmark af forældre, som begge er indvandrere, sagde han.

Vandet og gåsen

Det var imidlertid som at slå vand på en gås. Journalister rider ikke den dag, de sadler – hvis de da overhovedet sadler og rider det rigtige sted hen. I de følgende årtier kom der derfor igen og igen avisartikler, tv- og radioudsendelser, som efterlod offentligheden med det indtryk, at når DS talte om ”efterkommere”, var alle børn, børnebørn, oldebørn osv. efter de oprindelige indvandrere med.

Nu skal vi altså så til den igen, blot med den forskel, at i dag er også politikere uden for Dansk Folkeparti rystede over tallene – selv over de altså endog viser for

Berlingskes ”sensationelle” overskrift den 1. maj 2017.

lavt mht., hvor mange efterkommere, det drejer sig om.

Bøjet i neon:

Antallet ”efterkommere” viser for lavt!

Alt for lavt, ja. For til de tal, Berlingeren oplyser, skal lægges alle de virkelige efterkommere, der ikke er medtaget i statistikken. Dette er ikke uden betydning. Som P.C. Matthiesen også gjorde opmærksom på for mere end 20 år siden: Adskillige af de indvandrere, som skifter fra udenlandsk til dansk statsborgerskab, er nemlig ikke af den grund blevet integreret i det danske samfund.

Så sandt så sandt!

Hvor længe endnu vil journalister med hjernen sat på autopilot fortsætte med at viderebringe misforståelige tal uden at forklare, hvad de omfatter? Hvor svært kan det være?

De officielle opgørelser over antallet af ”efterkommere” udelader et stort antal faktiske efterkommere

De officielle opgørelser over antallet af ”efterkommere” udelader et stort antal faktiske efterkommere. De officielle prognoser er derfor - uanset at de teknisk set er korrekte nok - misvisende over for en offentlighed, som ikke får forklaret, hvad statistikerne lægger i ordet ”efterkommer”. Tallene viser et alt for lavt antal personer med fremmed baggrund.

Er kanonslag eneste mulighed?

Hvordan vækker man sovende journalister? Det er jo altså ikke lykkedes os gennem mere end 25 år.

Ringer man dem op? Opsøger man dem personligt på redaktionen? Sender man dem et brev eller mail? Eller fyrer man et kanonslag af under deres stol?

Det sidste er det eneste, som hidtil ikke er forsøgt. Men kun fordi kanonslag er ulovlige.

Er disse yndige københavnerpiger indvandrere, efterkommere eller danskere?

Svaret blæser i vinden.

Danmarks Statistiks opgørelsesmetode

Et par dybt kedelige detaljer i grundlaget for Danmarks Statistiks opgørelser af fremmedtallet og de hertil knyttede befolkningsprognoser:

Personerne i disse statistikker inddeles i tre herkomstgrupper. Hvis fødelandet er Danmark, kan personen komme enten i gruppen "dansk oprindelse" eller "efterkommer". Hvis fødelandet er udlandet, kan personen komme enten i gruppen "dansk oprindelse" eller "efterkommer"

Hvis DS ikke kender hverken personens mor eller far, så bruger man personens egne oplysninger til at finde ud af, i hvilken herkomstgruppe personen skal anbringes: - Hvis personen er født i Danmark og udenlandsk statsborger, bliver personen registreret som efterkommer. - Hvis personen er født i Danmark og dansk statsborger, bliver personen af dansk oprindelse. - Hvis personen er født i udlandet, bliver personen indvandrer uanset pågældendes statsborgerskab.

Hvis DS derimod kender mindst én af personens forældre, er der følgende scenarier:

- Personen er født i Danmark, mor og/eller far er dansk statsborger og født i Danmark: Registreres som havende dansk oprindelse

- Personen er født i Danmark, mor og/eller far er dansk statsborger og født i udlandet: Registreres som efterkommer

- Personen er født i Danmark, mor og/eller far er udenlandsk statsborger og født i udlandet: Registreres som efterkommer

- Personen er født i Danmark, mor og/eller far er udenlandsk statsborger og født i Danmark: Registreres som efterkommer

- Personen er født i udlandet, mor og/eller far er dansk statsborger og født i Danmark: Registreres som havende dansk oprindelse

- Personen er født i udlandet, mor og/eller far er dansk statsborger og født i udlandet: Registreres som indvandrer

- Personen er født i udlandet, mor og/eller far er udenlandsk statsborger og født i udlandet: Registreres som indvandrer

- Personen er født i udlandet, mor og/eller far er udenlandsk statsborger og født i Danmark: Registreres som indvandrer

Når begge forældre kendes, kigges altså udelukkende på forældrenes oplysninger om statsborgerskab og fødeland. Og oplysninger om forældrenes herkomst indgår IKKE i klassificeringen af deres børn.

Faktum:

»Afgrænsningen af indvandrerbefolkningen har indtil for nylig været af juridisk art, således at denne omfattede alle her i landet bosiddende personer med udenlandsk statsborgerskab.

Til en række formål er denne afgrænsning imidlertid for snæver.

For det første vil adskillige af de indvandrere, som skifter fra udenlandsk til dansk statsborgerskab, ikke være integreret i det danske samfund.

For det andet vil deres børn heller ikke komme til at indgå som en del af indvandrerbefolkningen.

Da flere og flere af de indvandrere, som er kommet ind i landet siden slutningen af 1960'erne, erhverver dansk statsborgerskab, vil et voksende antal med tiden glide ud af statistikken over udenlandske statsborgere.

Da endvidere nogle nationaliteter i højere grad lader sig neutralisere end andre, vil antallet og fordelingen af udenlandske statsborgere give et misvisende billede af det talmæssige forhold mellem nationaliteterne....

'Indvandrere' er personer født i udlandet, hvis forældre begge er udenlandske statsborgere eller født i udlandet.

'Efterkommere' er personer født i Danmark af forældre, som begge er indvandrere.

Efter denne definition udgjorde indvandrerbefolkningen fra de mindre udviklede lande i 1991 109.000 personer...«

P.C. Matthiesen, professor i demografi.
Kilde: B.T. 9/5 1992.

Hvad / hvem er efterkommere?

Ifølge gængs sprogbrug er efterkommere, som ordet siger, personer, som kommer efter, altså som tilhører senere slægtled.

Fra Jyllands-posten den 2. maj 2017.

HARRY VINTER

Den Danske Ordbog anfører en række eksempler på ordets brug:

[der er] risiko for, at stråleramte personer påføres skader, som går i arv til deres efterkommere skoleb-fys.86

[han] tilhørte en unik og privilegeret gruppe københavnere. Efterkommerne af de jødiske indvandrere, der i 17- og 1800-tallet kom fra Centraleuropa PaHamm88

vi har en forpligtelse til at efterlade Jorden til vores efterkommere på en måde, de kan være tjent med BørsNyhmag1990

Der er således ingen tidsmæssig begrænsning på begrebet efterkommere. Vi er alle efterkommere af de mennesker, som i tidernes morgen udvandrede fra Afrika.

Danmarks Statistik bruger imidlertid en definition, som skaber misforståelser i den offentlige debat, idet der tilsyneladende ikke findes nogen journalister, der kan

forstå den. Definitionen lyder i sin enkelhed:

Efterkommere er født i Danmark og ingen af forældrene er både danske statsborgere og født i Danmark.

Den definition skal man nok læse en ekstra gang.

Altså: Hvis blot en af forældrene er født i Danmark og har fået dansk statsborgerskab, så er vedkommende statistisk set ikke efterkommer, men dansk.

Da tusindvis af indvandrere hvert år får tildelt dansk statsborgerskab, vil deres efterkommere i de fleste tilfælde kun - statistisk set - være efterkommere i ét slægtled. Derefter vil de blive anført som danske.

At lave prognoser over et fremtidigt antal efterkommere svarer derfor til at lave prognoser over et fremtidigt antal børn i 8. klasse. Antallet vil ikke ændres væsentligt, for der er tale om et konstant "flow" fra 7. klasse og videre til 9. klasse. Tilsvarende

er der et konstant "flow" fra tilstanden indvandrere til tilstanden efterkommere til tilstanden dansker.

Når samtlige medier i slutningen af april oplyste, at hver femte indbygger i 2060 vil være indvandrere eller efterkommer, blev det misforstået af de fleste i landet - i hvert fald af de fleste journalister. De fleste vil - naturligt nok - tro, at tallet omfatter alle indvandrere og alle deres efterkommere i overensstemmelse med gængs sprogbrug. De vil derfor være groft misinformede eller manipulerede. Tallet er efter gængs sprogbrug stærkt undervurderet. Det oplyser nemlig ikke noget om, hvor mange der er gået fra kategorien efterkommere til kategorien danskere.

Og så bør man huske, at det i brede kredse af "danskere" er en fornærmelse at blive kaldt dansker. Kom ikke og kald en af Erdogans "danske" tilhængere dansk. Vedkommende vil betakke sig.

Silkevejene - historie med udeladelse

Når europæerne har skrevet historie, har de opfattet Europa og Europas store trafikvej, Middelhavet – The Mediterranean – som verdens centrum. Når amerikanerne har skrevet historie, har de betragtet Amerika som verdens centrum, og når kineserne har skrevet historie, har de betragtet Kina - Riget i Midten - som verdens centrum.

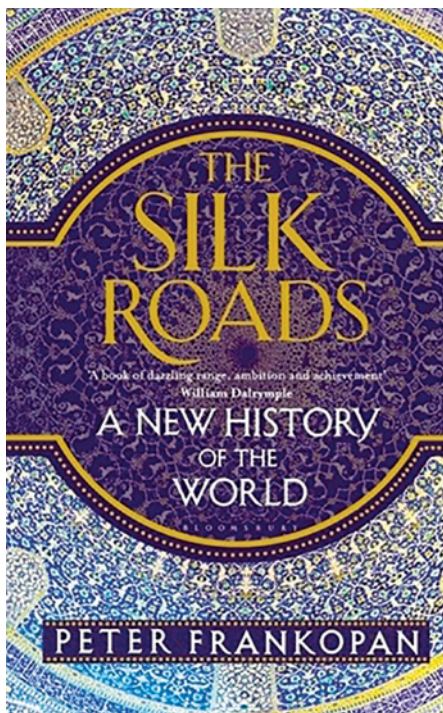
Peter Frankopan argumenterer overbevisende for, at det centrale Asien må anses for verdens centrum. Der udfoldede de første store kulturer sig, fra Egypten i vest til Kina i øst. Mellem disse kulturer etableredes i årenes løb et handelssamkvem, som udviklede sig via veje, som senere er blevet benævnt Silkevejene. Benævnelsen Seidenstrassen skyldes den tyske geolog Ferdinand von Richthofen, som var onkel til "Den Røde Baron" fra 1. Verdenskrig.

Ad disse veje transporteredes igennem århundreder så forskellige varer som krydderier, guld, sølv, pelsværk, heste, slaver, porcelæn, silke og kulturelle strømninger. Langs disse handelsveje bredtes også kendskabet til områdets religioner, først og fremmest kristendom, islam, hinduisme og buddhisme. Det er disse handels- og kulturveje og deres udviklingen, Frankopan beskriver i sin bog.

I Europa var man længe optaget af at finde en anden vej til "Indien" – et nærmest mytologisk begreb – og silkevejene mistede i en vis udstrækning deres betydning efter Columbus' opdagelse af Amerika og Vasco da Gamas opdagelse af vejen til Indien syd om Afrika, hvorefter Spanien og Portugal med pavelig velsignelse delte verden imellem sig.

Denne deling blev i de følgende år udfordret af først og fremmest England, som satte sig på Asiens bløde bug i områderne syd for silkevejene. Her var England hele tiden optaget af at forhindre det voksende Rusland i at få indflydelse. Området fik en ny og afgørende betydning, da der kort tid før 1. Verdenskrig blev fundet olie i Persien.

Peter Frankopan
The Silk Roads
A New History of the World
 Bloomsbury, 2015. 636 sider.

I de følgende år smuldrede Englands magt over området. Det lille europæiske land var forgældet efter 1. Verdenskrig og magtede ikke at underkue voksende krav om selvbestemmelse. Efterhånden som Englands indflydelse mindskedes, forøgedes USA's indflydelse, og efter 2. Verdenskrig blev det oliehungrende USA's indflydelse næsten total. CIA sørgede for, at besværlige ledere blev væltet og erstattet af samarbejdsvillige ledere, men fejlbedømte situationen i Iran, hvor Khomeini satte sig på magten i 1979.

I begyndelsen af det 2. årtusinde er de gamle silkeveje igen vakt til live. Velstanden

vokser i de centralasiatiske lande, og der bliver etableret nye flyruter, jernbaneforbindelser og elektroniske fastnetforbindelser med Kina som initiativtager. I 2013 udtale Kinas præsident Xi Jinping: "Det er nu på tide at bygge et "silkevejs-økonomisk-bælte" - med andre ord, en ny Silkevej".

(Disse planer orienterede Xi Jinping 29 indbudte statschefer om på et møde den 14. maj 2017.)

Det trækker ned i den samlede bedømmelse af bogen, at Frankopan forbigår islams negative sider i tavshed. Han omtaler således, at Muhammed indgik alliancer med arabiske jøder, men nævner ikke med ét ord, at Muhammed kort tid efter begik massedrab på de selv samme jøder. Frankopan bruger mange sider på at omtale vikingernes slavehandel, men nævner ikke muslimernes meget omfattende slavehandel. Krim-tataernes indfangelse og eksport af flere millioner slaver fra Rusland og Ukraine til Det Osmanniske Rige nævnes ikke med et eneste ord. Mest bemærkelsesværdigt er det, at Frankopan kan skrive en hel bog om silkeruterne uden at omtale verdens største folkedrab - muslimske herskeres udryddelse af 800.000.000 hinduer i Afghanistan og på det indiske subkontinent.

Men ser vi bort fra disse "forglemmelser", så har Peter Frankopan med "Silkroads" introduceret en ny, forfriskende synsvinkel på historiens gang.

Bogen er spækket med interessante oplysninger og har et omfattende noteapparat.

Harry Vinter

Silkevejene - de vigtigste handelsruter.

Eventyret om de faldende flygtningetal

Det, som vi har oplevet i de seneste mere end tyve år, er blot begyndelsen til historiens største folkevandring.

SØREN LIND JENSEN

I årets fjerde udgave af det tyske nyhedsmagasin Focus, Tysklands tredjestørste med et ugentligt oplagstal på 480.000, kan man læse en artikel under overskriften "Eventyret om de faldende flygtningetal", som burde være kendt stof for både politiske beslutningstagere og de borgere, der søger oplysninger om, hvad der foregår i verden omkring dem. Temaet, som i årtier burde have været øverst på den politiske dagsorden, er folkevandringen fra syd mod nord.

Imidlertid har Vestens politikere - uvist hvorfor - forsøgt at undgå at tage stilling til det, med mindre at de har fået stukket det lige op i ansigtet, og det til trods for, at det ikke har skortet på advarsler fra demografer, bekymrede borgere og nogle få klarsynede politikere. På FNs befolkningsdivisions (UNFPAs) hjemmeside kan man trække de demografiske data inklusive befolkningsfremskrivninger i tre scenarier over alle verdens lande, så der er ingen undskyldning for ikke at kende til de faktiske forhold.

Focus-artiklen gengiver blot, hvad enhver oplyst borger véd, nemlig at det, som vi de seneste mere end tyve år har oplevet, blot er "begyndelsen til historiens største folkevandring", hvilket Johannes Singhammer (CSU), næstformand for den tyske Forbundsrag, også citeres for.

En asylsøgende afrikaner ved navn Ibrahim strandet i Italien siger til Focus-journalisterne, at han ikke vil tilbage til sit hjemland på grund af vold, social og politisk uro, korruption og håbløshed. Hans håb er at kunne komme til Tyskland for at arbejde.

Imidlertid giver FNs flygtningekonvention ham ingen ret til midlertidig beskyttelse med den baggrund, og i øvrigt har han ingen faglige kvalifikationer, der vil kunne anvendes i et høj-teknologisk samfund.

Das Märchen von den sinkenden Flüchtlingszahlen

Obwohl der Ansturm an den EU-Grenzen abgeflaut ist: Die Kriege in Syrien und im Irak treiben weiter Massen in die Flucht. Auch in Afrika hoffen Millionen auf ein besseres Leben. Ihr Ziel? Europa, Deutschland. Ausgerechnet im Wahljahr fürchtet die Bundesregierung eine neue Welle von Schutzsuchenden

Ibrahim er blot én ud af 65 millioner mennesker, der ifølge FNs flygtningehøjkommissariat (UNHCR) på verdensplan har sat sig i bevægelse i retning imod sikrere og bedre forhold – primært fra Afrika, Mellemøsten og Afghanistan – med kurs imod Nordeuropa.

William Swing, generaldirektør siden 2008 for den *Internationale Organisation for Migration (IOM)*, forklarer det således: "Migrationen skyldes primært fortvivlelse over leveforholdene. Migranterne vil hellere løbe risikoen for at dø under flugten end at blive i deres hjemlande".

"arbejdsløsheden og fattigdommen i Afrika vil vokse som følge af en fordobling af befolkningstallet på kontinentet indtil 2050"

Også den Internationale arbejdsorganisation (ILO) forudser, at arbejdsløsheden og fattigdommen i Afrika vil vokse som følge af en fordobling af befolkningstallet på kontinentet indtil 2050 fra nuværende 1,2 milliard til 2,5 – en befolkningstilvækst, som den økonomiske vækst ikke kan holde trit med. Ifølge ILO-undersøgelser vil 38% af alle unge afrikanere væk fra de miserable forhold.

I Focus-artiklen udtaler en italiensk diplomat med mangeårig erfaring på den italienske ambassade i Tunis sig således: "De arabiske politikere og magthavere ønsker ikke, at flygtninge skal opholde sig mere end højest nødvendigt i deres lande, eftersom landene

i forvejen er ustabile". Derfor får EU mere end svært ved at købe sig luft med planerne om oprettelse af flygtningelejre i Nordafrika, hvorfra der kan søges asyl.

At befolkningsekspllosionerne i Afrika og Mellemøsten er flygtningekrisens reelle årsag, får man også en fornemmelse for i en for Newsweek sjældent fakta-orienteret artikel, som ikke synes at have været gennem et politisk korrekt filter. Underoverskriften til artiklen *Nile-High Club* lyder: "Egyptens største sikkerhedstrussel er ikke ISIS eller Al-Qaeda, men at folk får flere og flere børn."

Artiklen (7/4-2017) beskriver hvorledes kulturen, religionen, lokale sikkerheds og konventioner imod al fornuft påbyrder folk at formere sig, og at denne onde cirkel er svær at bryde, da den for de forstandige par resulterer i stigmatisering og eksklusion. Magthaverne forekommer magtesløse, selv om det nuværende egyptiske styre under præsident Abdel Fatah al-Sisi synes at være et af de bedre af slagsen på de kanter.

I 2000 lå Egyptens befolkning på 66 millioner. I år er 93 millioner allerede passeret, og hvis de nuværende vækstrater fortsætter, rammes 150 millioner i 2050. Fra 2000-2005 var den årlige tilvækst ellers bragt ned på 1,7%, men under Det Muslimske Broderskabs tid ved magten 2012-2013 voksede den til ufattelige 2,55%. Befolkningstilvæksten er så voldsom, at byerne langs Nilen vokser konstant på bekostning af dyrebare landbrugsjord. Og Egypten kan i forvejen ikke brødføde sig selv!

Hvornår stopper vanviddet? Én ting er, at disse lande smadres pga. korrupt, ineffektivt styre, uansvarlig befolkningstilvækst, uvidenhed og middelalderlige vaner, men en anden er, at vore politikere tillader, at Europa

Das Märchen von den sinkenden Flüchtlingszahlen
Was 2017 noch auf Deutschland zukommt und die gefährlichen Illusionen der Politik

Flere og flere egyptere.

Flere og flere nye "europæere".

trækkes med ned via strømmen af millioner af fattige fra Mellemøsten og Afrika!

Det er nu en gang sådan, at hvis en sygdom konstateres et sted på kroppen, så forsøger lægerne at isolere den og kurere den i stedet for at lade den sprede sig. Måtte indsigt dog snart indfinde sig!

Population projection.

TABLE 1. POPULATION OF THE WORLD AND MAJOR AREAS, 2015, 2030, 2050 AND 2100, ACCORDING TO THE MEDIUM-VARIANT PROJECTION

Major area	Population (millions)			
	2015	2030	2050	2100
World	7 349	8 501	9 725	11 213
Africa	1 186	1 679	2 478	4 387
Asia	4 393	4 923	5 267	4 889
Europe	738	734	707	646
Latin America and the Caribbean	634	721	784	721
Northern America	358	396	433	500
Oceania	39	47	57	71

Source: United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2015). *World Population Prospects: The 2015 Revision*. New York: United Nations.

Fake news i Newsweek

Det kan ikke undre, at pressens troværdighed er i bund, og at *fake news* ikke blot er et flygtigt modeord, men et begreb, der på rammende vis betegner nyhedsmediernes fallit.

SØREN LIND JENSEN

Det hæderkronede amerikanske New York City-baserede nyhedsmagasin Newsweek stiftet i 1933 følger sig ind rækken af vestlige aviser og magasiner, der udgør mainstreampressen, og som for længst har opgivet objektiv journalistik baseret på dybdegående research og rationel analyse til fordel for en subjektiv, virkelighedsfjern, politisk korrekt journalistik.

”humanistisk ideologi er overordnet ubekvemme sandheder”

I nærværende magasin, *Indsigts Udsyn*, er der trykt to artikler (dec. 2015 og dec. 2016) fra min hånd med hård kritik af den ensidige og manipulatoriske måde, hvorpå journalisterne på det venstreliberale engelske magasin *The Economist* kører dets trofaste skare af læsere rundt i manegen. Ofret for en sådan redaktionel linje, hvor humanistisk ideologi er overordnet ubekvemme sandheder, er naturligvis den tilstræbte objektivitet i nyhedsformidlingen.

Intet under, at tilliden til mainstreammedierne er i bund, for når de fravælger at beskrive virkeligheden, som den nu engang er, ræsonnerer folk, at så kan de lige så godt vælge de alternative fakta, der passer dem bedst. Og det er naturligvis dybt beklageligt, men pressen har selv skabt en sådan situation, for når manden på gulvet bliver bombarderet med tvivlsomme nyheder, vinklede historier overhældt med fordommelser og nedgørelser af menigmand, så kommer der på et tidspunkt en voldsom reaktion som f.eks. ved det amerikanske præsidentvalg.

D.J. Trump, som tilsyneladende har et ret afslappet forhold til fakta, havde ikke haft en chance, hvis de amerikanske mainstreammedier havde taget deres rolle som presse alvorligt og leveret objektive nyheder og i øvrigt havde ladet være med at forhånde den hårdtarbejdende, trængte amerikanske

middelklasse. Din fjendes fjende er som bekendt din ven, derfor blev Trump valgt. Hadet i befolkningen til løgnepressen, Washington og Hollywood bar ham ind i Det Hvide Hus. Den politisk korrekte journalistiske kaste fik løn som forskyldt.

Et håndgribeligt eksempel på dette er Newsweeks artikel fra 17. marts 2017 om det tyske nationalkonservative parti, AfD, som p.t. ligger til 10% i meningsmålingerne og er repræsenteret i 13 ud af de 16 delstatsparlamerter. Partiformand Frauke Petry bliver i artiklen beskrevet som ”den farligste nationalist i Europa”, desuagtet at hun rent faktisk hører til den pragmatiske fløj i partiet og har valgt ikke at være partiets frontfigur op til Forbundsvalget i september bl.a. som følge af, at hun venter sit femte barn. Overskriften på artiklen lyder ”Springtime for Petry”, som naturligvis er en hentydning til musical-komedien ”Springtime for Hitler” fra 1967.

I artiklen beskrives AfD's resultat på 14,1% ved valget i bystaten Berlins i oktober som ”...det højeste resultat for et yderligtgående højreparti siden Anden Verdenskrig”. Når et ganske almindeligt nationalkonservativt parti med udbredt basisdemokrati stemples som ”yderligtgående højreparti”, er det ikke kun manipulation med sandheden, det er bevidst løgnagtig politisk propaganda bedrevet af en i egen opfattelse moralsk ophøjet ypperstepræst.

Journalistens perfiditet og historiske uvidenhed når et zenit i artiklen ved følgende sætning med udsigten til, at AfD ved Forbundsvalget til september bliver parlamentets tredjestørste parti ”...hvilket vil gøre partiet til det mest succesfulde nationalistiske parti i Tyskland siden Nazi-partiet.”

Det perfide består naturligvis i at sammenligne det gennemdemokratiske nationalkonservative AfD med Hitlers NSDAP. Ideologisk er der absolut ingen berøringsflader, og i øvrigt var NSDAP også udpræget paneuropæisk, hvilket AfD ikke er. Journalisten, Yardena Schwartz, som har jødisk

baggrund, og intet galt i det i øvrigt, kunne jo have ulejliget sig med at kigge i nogle af partitoppens pressemeddelelser, hvor AfD med jævne mellemrum fordømmer de tolv forbandede brune år, hvilket også kan læses i partiprogrammet. Men det passer jo ikke ind i fru Schwartz' forudindtagede dagsorden.

”Er man ideologisk frelst, preller selv saglige argumenter af på én som vand på en gås”

Ikke overraskende beskriver Newsweek-journalisten Angela Merkel som ”...Europas mest magtfulde forsvarer af det liberale vestlige demokrati.” En journalistisk refleksion over, om Merkels historiske arv ikke snarere bliver, at hun bidrog til at lægge Vesterlandet i graven ved at åbne Europas grænser for mennesker med en middelalderlig religiøs og kulturel baggrund dybt uforenlig med demokratiets centrale kernebegreber, er ikke i sigte. Er man ideologisk frelst, preller selv saglige argumenter af på én som vand på en gås.

Det hører med til at være en kritisk samfundsborger, og det burde journalister jo også være, at man ind imellem lader sine holdninger underkaste et eftersyn for at finde ud af, om de nu også stadig holder vand. Sidste gang jeg måtte revidere mit syn på et vigtigt politisk område, var i 1996/97, hvor jeg måtte erkende, at min tidligere EF/EU-begejstring byggede på falske forudsætninger. Som pragmatisk nationalkonservativ med indsigt og udsyn lytter man jo til modstanderes argumenter, for det kunne jo være, at de på nogle områder havde en pointe. Det er sjældent, men det sker.

Frauke Petrys kontante afvisning af Europas islamisering har journalisten naturligvis kun foragt tilovers for. Det er selvfølgelig en holdningssag, men når fru Schwartz skriver, at det ikke er sandt, når Petry fremfører, at flygtninge og immigranter fra muslimske lande er kraftigt overrepræsenteret

WORLD

MEET FRAUKE PETRY, THE DONALD TRUMP OF GERMANY

BY YARDENA SCHWARTZ ON 3/9/17 AT 8:00 AM

FAKE NEWS**N** 03/17/17
IN THE MAGAZINE

Petry campaigned in 2016 elections on a platform against the "Islamization" of Germany.

terede i kriminalitetsstatistikker over voldsforbrydelser, frakender hun sig selv enhver journalistisk troværdighed.

"Flygtningene er ikke mere voldelige. De tyske statistikker viser, at flygtningene ikke har medført en stigende kriminalitet, og at de ikke har en større kriminalitetstilbøjelighed end indfødte tyskere." Ja, det skriver hun som journalistisk kommentar. Den lader vi lige stå et øjeblik. I så fald skulle Tyskland være det eneste land i Europa, hvor det er tilfældet.

ZDF, den ene af to offentligt finansierede public servicekanaler i Tyskland, begyndte efter coverup-skandalen primo januar 2016 oven på begivenhederne nytårsaften 2015 i Köln at bringe selv ubekvemme politiske

ukorrekte nyheder – dog oftest ledsaget af formildende og undskyldende kommentarer, men alligevel!

I ZDFs primetime nyhedsudsendelse *heute* d. 24. april 2017 blev et klip med indenrigsminister Thomas de Maiziere (CDU) vist i forbindelse med fremlæggelsen af kriminalitetsrapporten for 2016, som viste en stigning i voldskriminaliteten i 2016 på hele 9,9% sammenlignet med 2015 og en vækst på 52,7% i antallet af anholdte og sigtede immigranter for kriminelle forseelser. Indenrigsministeren sagde: "Stigningen i voldskriminaliteten skyldes hovedsagelig immigranter og asylansøgere" og "80% af al vold, der udøves imod immigranter, begås af andre immigranter".

Frauke Petry i AfD-demonstration for grænser for asyl.

En fuldkommen punktering af den Emmy-nominerede journalist helt igennem udo-kumenterede påstand! Kan det undre, at pressens troværdighed er i bund, og at *fake news* ikke blot er et flygtigt modeord, men et begreb, der på rammende vis betegner nyhedsmediernes fallit?

DEN EGEN

Saudi-Arabiens omfattende støtte til udbredelsen af islamisk modstandsvilje. Umådelige summer til vestlige universiteter og vore magthavere kombineret med olieressourcer og en stærk position midt i det spind, som er ved at vikle Europa hjælpeløst.

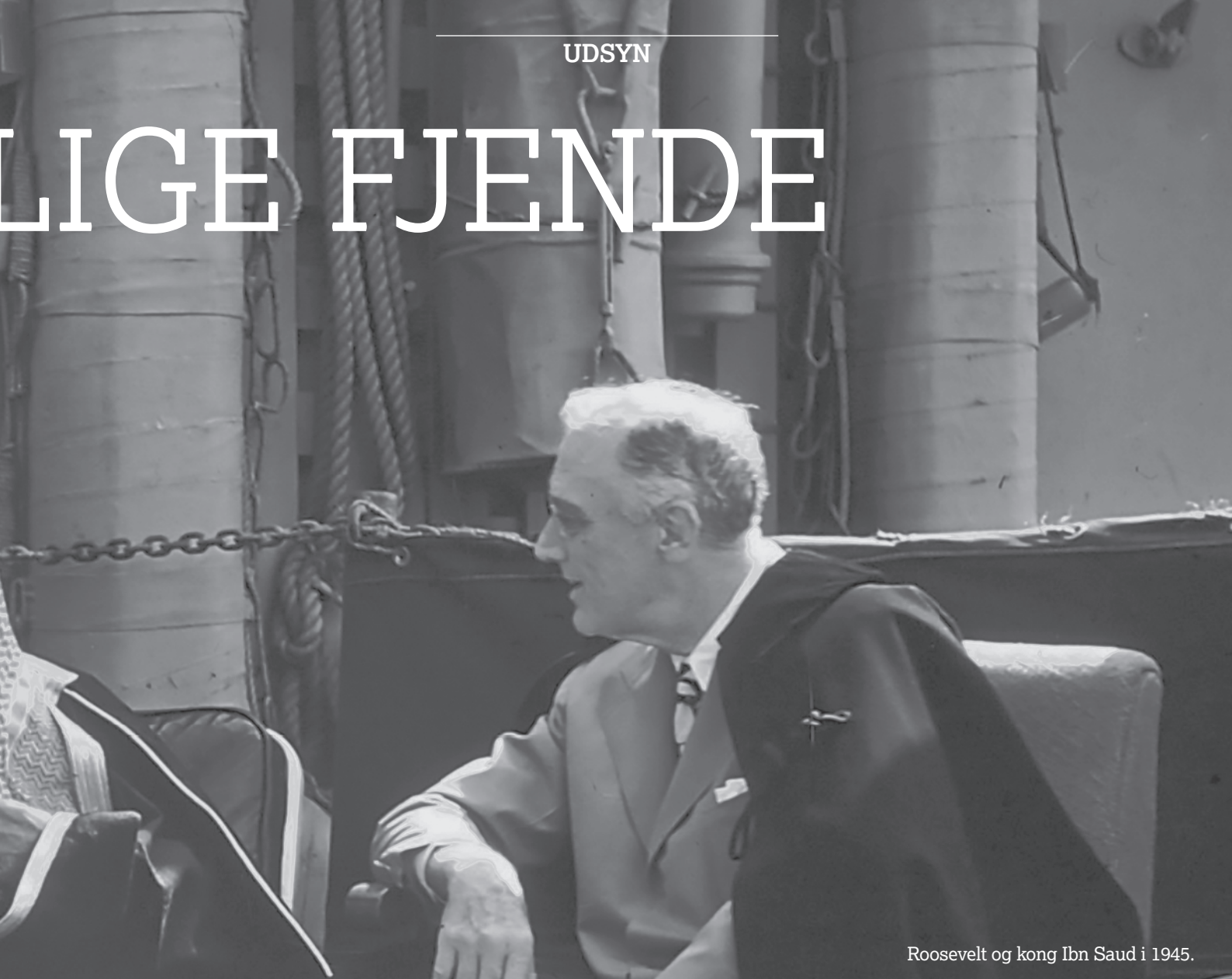
PETER NEERUP BUHL

Den fremstående tidligere CIA-medarbejder Robert Baer har i sin bog "Sleeping with the Devil" (2003) fokuseret på USA's forhold til Saudi-Arabien. Den enorme saudiske kongefamilie med drabanter lever et ufattelig ødselt liv; daglige personlige udgifter på i gennemsnit en kvart million dollars om dagen er nævnt for spidserne. Denne rigdom går også til bestikkelse i Washington, D.C. Ifølge Baer er der "næppe en nulevende viceudenrigsminister for Mellemøsten, CIA-direktør, ansat i Det Hvide Hus eller noget kongresmedlem, som ikke på en eller anden

måde har været på den saudiske lønningsliste". Baer fremhæver, at han ikke tror på konspirationsteorier, fordi intet kan holdes hemmeligt i Washington særligt længe – den manglende vilje til et opgør med saudierne skyldes blot, at ingen Washington-bureaukrat har interesse i det, så længe der er personlige belønninger for den aktuelle kurs. Det går helt til toppen, fra Bushs kampagneleder og ledende senatorer til udenrigsministre såsom Kissinger og Rice med deres bestyrelsesposter i selskaber med forbindelser til Saudi-Arabien.

Døren til det Ovale Kontor i Det Hvide Hus er derfor altid åben for den saudiske ambassadør, mens tilmed CIA's ledere har svært ved at få en aftale. Af alle landes ambassadører får alene den saudiske officiel beskyttelse af det amerikanske udenrigsministerium, med bilkortage når han færdes. Ikke mindst Bush-familien har nære personlige bånd til de saudiske magthavere. ("I er gode mennesker," erklærede den gamle Bush en gang med tårer i øjnene til den saudiske ambassadør og omfavnende ham). Baer konkluderer, at alt dette minder

LIGE FJENDE

Roosevelt og kong Ibn Saud i 1945.

Islam i verden er en hovedkilde til Vestens manglende retfærdigheder, moskéer til indvandrere i Vesten og bestikkelser af strategisk beliggenhed har gjort saudierne til edderkoppens hovedindtækt, før det dræbende stik gives.

én om, hvordan Washington virkelig styres. "Glem alt vrøvlet om demokrati og den frie verdens hovedstad." Den er i lommen på saudierne og spiller efter deres regler på en i dag mere skadelig måde for Vesten, end fx jødiske lobbyister nogensinde angiveligt har formået.

"Saudierne er aktive på alle niveauer i terrorkæden"

USA's ulyksaligt nære forhold blev allerede indledt under Roosevelt mod slutningen af

anden verdenskrig (se billedet), men særlig siden Carters og Reagans dage har amerikanerne fokuseret på de forkerte fjender i regionen (hovedsagelig Iran, så Irak og nu Syrien). De toneangivende "eksperter" fra fx Middle East Institute og Middle East Policy Council har udvist en rørende naivitet over for Saudi-Arabiens hensigter – måske ikke tilfældigt, al den stund der i bestyrelsen af Middle East Policy Council er repræsentanter for den saudiske Bin Laden Group... Der har været advarende røster, fx fra det halvofticielle Defense Policy Board

under forsæde af Richard Perle, der i 2002 kom med en rapport om, at Saudi-Arabien ikke er USA's ven, hvad angår terrorisme. Saudi-Arabien er "central i selvdestruktionen af den arabiske verden og hovedkraft i den arabiske krise og den udadrettede aggression. Saudierne er aktive på alle niveauer i terrorkæden, fra planlægning til finansiering, fra stampersonel til fodsoldater, fra ideologer til heppekorsleder."

En opinionsundersøgelse viste i oktober 2001, en måned efter 11. september-angre-

bet, at 95 procent af uddannede saudiarabere i aldersgruppen 25 til 41 år støtter Osama bin Laden. I årene 1992-2002 tilførte den saudiske stat da også Al Qaida 500 millioner dollars som en gestus fra den depraverede kongefamilie om, at man stadig er villig til at støtte de sandt troendes kamp mod de vestlige sataner, man ellers lever af at udnytte. Som det også påpeges i Salim Mansurs essay "ISIS, Saudi Arabia, Iran and the West" (Gatestone Institute online 14/6 2015), afleder den saudiske kongefamilie opmærksomheden fra intern islamistisk opposition med udenrigspolitisk aktivisme. Der, som dokumenteret i Laurent Murawiecs bog "Princes of Darkness: The Saudi Assault on the West" (2005), har gjort Saudi-Arabien til den vigtigste støtte for Vestens fjender, fra palæstinensiske Hamas til Det Muslimske Broderskab – og nu også, ifølge Salim Mansur, for ISIS.

Fx New York Post reporterer 17. april 2016 om, hvordan næsten alle spor i angrebet mod World Trade Center i 2001 pegede mod Saudi-Arabiens ambassade i Washington og konsulat i Los Angeles, men at Bush-regeringen satte en stopper for al efterforskning i denne retning, med undskyldingen "diplomatisk immunitet". To dage efter terrorangrebet røg præsident Bush cigarer i Det Hvide Hus med sin ven, den saudiske ambassadør Bandar, som ifølge FBI-agenten John Guandolo tværtimod burde være en hovedmistænkt i terrrorsagen, da der er klare beviser for hans bl.a. finansielle støtte til flere af terroristerne. Men i stedet for at forhøre de saudiske repræsentanter fik FBI ordre til særligt at beskytte dem...

Over for det massive medløberi i forhold til Saudi-Arabien, der er mindst lige så fatalt for Vesten i dag, som medløberi over for Sovjet var det under den kolde krig, kunne man ønske sig en ny "mccarthyisme" – blot en enkelt uræd ledende politiker, der ikke er bleg for at nævne navnene på dem, der er købt af fjenden, og afdække deres planer. Det er sært, så lidt odiøst det er at være reelt betalt agent for den mest anti-vestlige magt, som tænkes kan. Tværtimod får indlysende saudiske agenter stadig nøgleposter, således Hillary Clintons højre hånd Huma Abedin.

Skønt Donald Trump selv tidligere har handlet med Saudi-Arabien, har han under sin valgkamp ydet en værdifuld indsats for at rette søgelyset mod Clintons interesser i landet og det urimelige i fortsat støtte til det. Han beskrev rammende Saudi-Arabien som en "fed malkeko", som USA ikke længere har brug for og derfor må ophøre med at støtte, eller rettere støtte oppositionelle saudiske kræfter. Men dog ikke med nye

2009: Obama bukkede ydmygt for den saudiske despot, mens han ikke bukkede for bl.a. Dronning Elisabeth.

hvilket er det nødvendige grundlag for yderligere fremskridt. Selvfølgelig langtfra "demokrati", der ikke indføres så let, som de neokonservative korsfarere angiveligt tror. Baer ender alligevel sin bog med konklusionen, at en invasion og sikring af de saudiske oliefelter kan være det bedste alternativ, med omstyrtelse af den dysfunktionelle kongefamilie og indførelse af et mere sekulært regime til gavn for alle parter. Man kan tilføje, at hvis Vesten uden yderligere illusioner sørgede for at få Assad-typer til magten flere steder, ville det i det mindste være et enormt fremskridt i forhold til den hidtidige politik.

"Saudi-Arabien er verdens menneskeretslige kloak"

Begrundelsen for "vor" (Vestens ledeser) udenrigspolitiske aktivisme – at den er et

@Alwaleed_Talal 16h

.@realDonaldTrump

You are a disgrace not only to the GOP but to all America.

Withdraw from the U.S presidential race as you will never win.

14K 5.1K

Donald J. Trump @realDonaldTrump 7h

Dopey Prince @Alwaleed_Talal wants to control our U.S. politicians with daddy's money. Can't do it when I get elected. #Trump2016

Donald Trump gav klar besked på Twitter til den saudiske prins, som ønskede Hillary Clinton på præsidentposten.

på én gang naive og hykleriske militære korstog, som både USA's "neocons" og "liberals" er faret frem med til ubodelig skade for primært Europa, men også amerikanerne selv. Når man hidtil har ført "krig mod terror" allieret med terrorens godfader, er det selvsagt ikke andet end blodigt pjat, og lige så nyttesløs bliver krigen, når både europæiske og amerikanske regeringer ukritisk lader myriader af mellemøstlige migranter strømme ind.

Hidtil har Vesten kæmpet Saudi-Arabiens sunnimuslimske sag imod bl.a. Syrien, hvilket gør det umuligt at konstruere denne aktuelle krig som de gode imod de onde. Assads side er ikke skyldig i værre udskjelser end den vestligt støttede side, tværtimod. I kontrast til Saudi-Arabiens vilkårlige terrorvælde nærer Robert Baer i øvrigt tydelig beundring for den gamle Assad, der med barske midler indførte et retssamfund i sit stammeprægede land,

forsvar for "vestlige værdier" – er intet andet end en grusom vits, så længe kampen foregår side om side med saudierne, eller blot til disses fordel. Douglas Murray kalder i en artikel for Gatestone Institute med rette Saudi-Arabien for "verdens menneskeretslige kloak". Konkret beskriver han en sag, hvor en mindreårig på falske anklager er blevet dømt som regimefjendtlig og derfor skal korsfæstes (dog først hals-hugges ifølge saudisk "lov"). Så længe der ikke fares langt stærkere frem imod Saudi-Arabien end mod Assads Syrien, er Vesten indsats så indlysende hyklerisk, at Danmark burde holde sig langt fra den amerikansk-ledede fremfærd og støtte til hovedsponsorerne af Europas islamisering, det middelalderlige terrorregime i Riyadh, hvis "stat" åbenbart aldrig bliver andet end en despotisk storfamilie med et flag.

En viking i salafist-mundering

En både meget spændende og indsigtsgivende beretning om Storms liv som islamist, indtil han mistede troen og blev en vigtig vestlig agent under dække, bl.a. under jagten på al-Qaidas Anwar al-Awlaki i Yemen. Med rette bliver historien snart til en Hollywood-film. Alt sammen ganske veldokumenteret, hvilket tyder på, at det er Storms veletablerede kritikere, der rejser tvivl om hans skildring, som typisk nok står for "fake news" i denne sag.

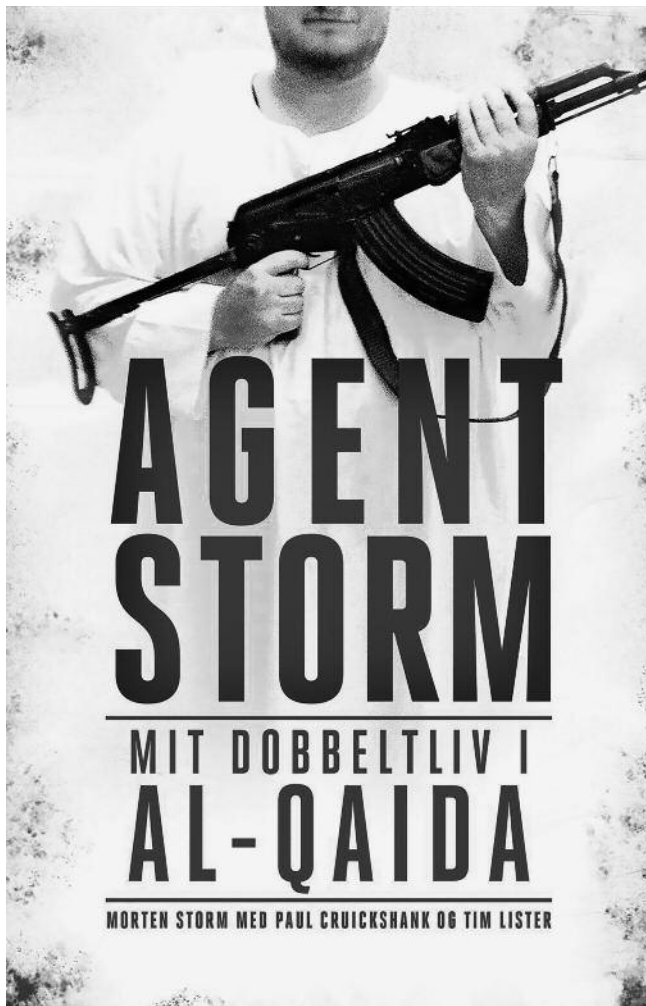
Det er den unge Storms søgen efter en mening oven på en mistrøstig barndom, der får ham til at konvertere til islam som 21-årig, og senere er det hans retfærdighedsfølelse, som får ham til at opgive jihad. Hans menneskelighed træder også stærkt frem i skildringen af hans skruper over at deltage i jagten på de terrorister, der stadig så ham som en ven.

Det er da også et sympatisk billede, Storm giver af sine tidligere kampfæller i al-Qaida og omegn, i kontrast til hans tilknyttede PET- og CIA-agenter, der er ret kyniske og ligeglade med andet end egne fornøjelser og fordele. Man kan efter læsningen nærmest ønske flere med al-Qaidas gehalt på europæernes side, i stedet for den stadig mere udbredte blaserte ligegyldighed, der giver enhver i Vesten med ægte engagement i verdensmagternes kamp følelsen af at slå i en dyne.

Af bogen fremgår klart, hvor udbredt ekstremismen er i islamiske kredse i Europa. Morten Storm kunne som agent næsten ikke færdes nogen steder i Danmark eller Storbritannien uden sin islamiske facade og gevandter på grund af risikoen for at støde ind i en terrorympatisør fra sin gamle kreds af retroende (han udsættes den dag i dag stadig for ganske håndgribelige trusler, hvilket myndighederne kun lemfældigt har grebet ind imod). Han har taget konsekvensen af sine oplevelser og indsigter med engagement imod masseindvandringen, bl.a. for Danskernes Parti og nu i sit eget

Morten Storm med Paul Cruickshank og Tim Lister:

AGENT STORM
Mit dobbeltliv i al-Qaida
People'sPress, 2015. 466 sider.

Nordisk Parti. Heller ikke her lægger han fingrene imellem, uden at svinge sine retlignede principper.

Hans bog kan sammenlignes med Ahmed Akkari "Min afsked med islamismen", men Storm har i højere grad end Akkari arbejdet videre imod islamiseringen. Med sin ægte urædde vikingeholdning vil Storm ganske konkret kæmpe for sin egen æt, mens Akkari (ligesom fx Khader) er blevet stående i "værdikampen", vel fordi det som fremmedetnisk selvsagt er sværere at være indvandringsmodstander i egentlig forstand.

Storms levned, med voldelig og småkriminell ungdom og rockerliv, er en illustration af, at det ofte er de slemme drenge, som vokser op og bliver fædrelandets store sønner. Mens de udadtil pæne og nålestribede såkaldte samfundsstøtter svinger i afgørende stunder. Det er velgørende endelig at præ-

senteres for en mand, der er en helt ude i virkeligheden og ikke kun på Facebook eller under pseudonym på internettets debatsider.

Man må håbe på at høre mere fra Morten Storm fremover. Det garanterer hans urolige ildsjæl og retfærdighedssans nærmest, kombineret med den kløgt og evne til at skelne væsentligt fra uvæsentligt, der bragte ham levende igennem intrigerne i Østafrika og Yemen. Spørgsmålet er bare, om det ikke er sværere at begå sig som nationalsindet paria i dansk politik...

Peter Neerup Buhl

Lad os bevare Finland finsk

Den finske lokomotivfører, tidligere EU-parlamentariker og meget andet James Hirvisaari holdt i efteråret 2016 en tale i byen Vuosaari, som vi med forfatterens tilladelse bringer i dansk oversættelse.

James Hirvisaari

Mine damer og herrer.

Hvis man kritiserer den nuværende indvandringspolitik, kan man komme til at stå overfor sigtelser for selv de mest moderate forslag. Ikke desto mindre vil jeg nu holde en vaskeægte hate speech. Så nu skal de såkaldt progressive lukke deres onde ører op. Imidlertid dedikerer jeg denne tale til dig, der som opportunist er kommet til dette land med en påstand om at have behov for asyl.

Jeg hader dig ikke som enkeltperson, men jeg hader de problemer, som du har bragt med dig til dette land, som ikke er dit. Jeg hader de politiske ledere, som har fået dig til at forlade dit eget land og folk. Jeg hader den kendsgerning, at mit land står overfor at blive ruineret og ødelagt, fordi du er stukket af fra dit.

Jeg hader ikke dit land, men jeg hader den kendsgerning, at mit folk er tvunget til at betale for, hvad dit folk har gjort ved jeres eget land. Jeg hader den kendsgerning at

dine ledere har fejlet i en sådan grad, at folk rejser og søger et bedre liv for sig selv, i stedet for at forsøge at gøre deres eget land til et bedre sted for alle. Jeg har ikke brug for jer til at opbygge mit land, for jeg har set, hvilket land I har bygget. Jeg ønsker ikke mit land bygget på den måde, I gør det på. Desuden havde mit land det bedre, inden I kom. Jeg hader dig ikke som enkeltperson, men jeg hader det, som din tilstedeværelse gør ved mit land.

Jeg hader ikke dine drømme, men jeg hader den kendsgerning, at mit folk skal lide under konsekvenserne af din drømmejagt. Jeg hader den kendsgerning, at du frækt udnytter det velfærds-system, som mit folk har opbygget for at det skal tage sig af os, og ikke af noget andet folk.

Jeg hader ikke den tanke, at enhver har ret til have det godt. Jeg hader den kendsgerning, at vi nu er nødt til forringe velfærden for finske ældre, børn, de syge og de underprivilegerede og faktisk hele nationen, fordi horder med magt trænger ind i Europa for at bemægtige sig vores velfærd. Jeg mener ikke, at Finland tilhører alle. Jeg mener, at Finland alene tilhører finnerne. Jeg mener, at Finland er det finske folks **NATIONALE EJENDOM**, og jeg hader folk, der, hvad enten de er finske eller ej, prøver at stjæle det fra os.

Ethvert land har ansvar for sit eget folk. Dit land har ansvar for dig. Finland har ansvar for os finner.

Jeg hader dig ikke, fordi du er bange for krig. Men jeg hader virkelig det faktum, at du efterlod kvinder og børn midt i krigen, mens du selv stak af. Jeg hader dig ikke engang, fordi du er en kujon i mine øjne. Det fylder mig med foragt. I mit land har mænd kæmpet til døden for at holde landet uafhængigt og frit, og sikkert for kvinder

og børn. Vores land blev også tvunget til at gå i krig. Vi er også blevet besejret. Mange af vore mænd blev også dræbt eller ført til fangelejre. Men vi kæmpede os til friheden. Vi er et lille folk, som kæmpede mod en mægtig fjende. Det var ikke en nem krig; sårene vil gøre ondt i flere generationer. Men vi tog os af hinanden, og vi stak ikke af for at overlade kvinder og børn til deres skæbne.

Efter krigen genopbyggede vi landet ved fælles hjælp og fik det til at blomstre igen. Og i vort land er kvinders skønhed ikke gemt væk under en sort affældssæk af hensyn til barbariske vildmænd, som ikke kan styre deres lyster. I Finland bliver man anset for et sindssygt monster, hvis man voldtager kvinder, og voldtægtsforbrydere er foragtede. I dit land er det anderledes, og derfor ønsker jeg, at du forbliver i dit eget land med dine tilbøjeligheder. Hvis du skulle møde døden der, håber jeg, at du dør med ære under forsvar af dit land og din familie.

Jeg hader ikke den smerte som en mand, der mister alt og er nødt til at flygte for livet, må føle. Men jeg hader de afskyelige svindlere, som lyver og spiller nødlidende for at appellere til det finske folks velvilje for at skaffe sig goder, som på ingen måde tilhører dem.

Jeg hader ikke det forhold, at nødlidende får hjælp. Men jeg hader det af hele mit hjerte, at mit land og dets økonomi bliver undergravet på grund af udgifter til mennesker, som lyver sig nødlidende, skønt de ikke har andet at bekymre sig om, end deres egoistiske ønske om at mæske sig i landets goder. Jeg hader ikke mennesker, men jeg hader det system, som ser igennem fingre med åbenlys misbrug af vort samfund.

Jeg hader dig ikke som enkeltperson eller som asylansøger, hvis du virkelig er i stor fare. Jeg håber, du kan finde et sikkert sted tæt på dit hjem, så du straks kan vende hjem, når det er sikkert igen. Men fordi det er en overvældende sandsynlighed for, at du lyver overfor mig om, hvem du er, og hvorfor du er her, ønsker jeg ikke at have noget med dig at gøre. Vi finner har altid været troværdige, og sådan ønsker jeg, at det også skal være for fremtiden. Jeg ønsker ikke at deltage i det fallerede system bygget på løgne, som allerede har vist, hvor megen ødelæggelse det fører med sig. Og situationen bliver kun værre. Det gør mig ondt for dig, men med dette system er prisen for dit ophold for høj for mit land. Dette system hjælper uforskammede svindlere mere end nogen andre, og jeg ønsker ikke at deltage i forsørgelsen af eksotiske svindlere.

Jeg hader løgnere og svindlere; og også de finske forrædere, som hele tiden vildleder deres medborgere for at ødelægge dette vidunderlige og enestående land og dets folk ved at lokke komplet fremmede, hvis levemåder og kulturer er i direkte modsætning til vore værdier, hertil fra den anden side af Jorden. Ikke nok med det - de er bragt hertil for at blive forsørget af vores skrøbelige velfærdssystem, som det finske folk har opbygget til glæde for det finske folk. Vores egne gamle bliver behandlet MEGET dårligere end de ofte arrogante, asylansøgere. Og det hader jeg af hele mit hjerte. Hvis der virkelig er en nødsituation, vil en hvilken som helst grød være tilstrækkeligt. Den skal være tilstrækkeligt.

”Jeg hader ikke den person, som beder om beskyttelse, men jeg hader det nuværende asylsystem, fordi det har ødelagt Europa”

Her vil jeg gøre det klart, at fremmede ikke skal diktere noget som helst her i landet. De skal tilpasse sig. Finland er et vestligt demokrati. Vi værdsætter menneskerettigheder, børns og kvinders rettigheder, mindretalsrettigheder, lighed, pluralisme, dyrevelfærd, ytringsfrihed og religionsfrihed osv. Vi vil ikke ofre vore rettigheder på barbariske religioners altre. Om så Europa styrter i grus, så gør Finland det ikke.

Jeg hader ikke den person, som beder om beskyttelse, men jeg hader det nuværende asylsystem, fordi det har ødelagt Europa. Og jeg hader politikere, som prøver at tvinge finnerne til at acceptere alle de uretfærdigheder og de løgne og den vold, som denne masseindvandring fører med sig. Jeg vil gerne spørge de politiske ledere og de embedsmænd, der er ansvarlige for indvandringen: Er det jeres hensigt at drive Finland ud i kaos og borgerkrig? Eller er i frastanden? Rækken af løgne og ødelæggelser fører uundgåeligt til kaos.

Jeg hader ikke internationalisme, for samarbejde mellem lande indebærer værdifulde aktiviteter, som er værdifulde for alle nationer. Det vil sige handel, rejser, kulturel udveksling, venskab, og kærlighed over landegrænser. Men jeg hader den afskyelige løgn, ved hjælp af hvilken den kommunistiske ideologis multikulturalisme og globalisering er blevet udviklet for at reducere lønniveauet i Europa og nu også er blevet påtvunget Finland. Internationalisme og multikulturalisme har intet med hinanden at gøre; multi-kultur ødelægger uafhængige lande, og globalisering stjæler vor kulturelle arv.

Hvis de gældende internationale love blev håndhævet korrekt, ville der ikke være nogen asylansøgere i Finland, eftersom der hverken er lovmæssig eller moralsk grundbegrundelse for at rejse så langt. Jeg hader jer ikke, fordi I søger sikkerhed, men der ligger mange sikre lande mellem Finland og de krigsførende lande, hvor I skulle have søgt om asyl i stedet for at komme til Finland. International lov pålægger jer at søge om asyl i det nærmeste sikre land - ikke i det land, som har den bedste sociale sikkerhed. Jeg hader jer ikke, men der er ingen legitim grund til jeres ophold her. Og så længe jeres ophold her forringer de sociale ydelser, sikkerheden og livskvaliteten for finner, ønsker jeg, at I forsvinder for evigt - som snart som muligt og så langt væk som muligt.

Mine damer og herrer. Regeringen omfavner hele verden og svigter sit eget folk. Man kan endda sige, at regeringen værdsætter fremmede og hader sine egne. Regeringen har ikke været i stand til - og ville åbenbart heller ikke - beskytte sit eget folk. Jeg synes, det er en uholdbar situation. Ønsker landets ledelse virkelig, at vi skal miste kontrollen med udviklingen? Som jeg spurgte tidligere, skaber man kaos på grund af dumhed eller på grund af et bevidst ønske om ødelæggelse? Min medicin mod denne dødelige multikulturelle sygdom er amputation. Finland skal straks forlade den Europæiske Union. Problemet skal inddæmme. Forrædere skal fyres. Når oprører er stærkt nok, begynder forandringerne at finde sted. Vi må have en halv million mennesker på gaden. Folkets stemme skal blive hørt.

Til sidst vil jeg understrege, at årsagen til den aktuelle absurde og syge situation er LØGN. Globalister lyver for os, multikulturalister, europæiske ledere, politikere, embedsmænd og endog politiet lyver for os. Og jeg hader løgnere. Frem for alt hader jeg mediernes løgnagtige slæng, som i de seneste år har brugt alle former for propaganda, manipulation og hjernevask for at få finner til at tro, at patriotisme og forsvarers land og kultur imod indtrængende er racisme. Jeg håber, at disse foragtelige forrædere, som i globaliseringens og multikulturalismens navn forsøgte at få finnerne til at vende sig imod hinanden og ødelægge deres eget land vil blive kendt skyldige i forræderi af historien og folkets domstol.

Lad os stoppe deres løgne. Lad os bevare Finland finsk, nu og for altid.

Den fascistiske vold i kølvandet på kampen for Danmark

Den aggressive venstreradikale Rasmus Nielsen fjernes af politiet i.f. m. For Frihed-demonstration i København den 4. juni 2016.

Mødeterrorist anholdes i.f. m. For Frihed-demonstration i København den 3. september 2016.

Hvad smukkere findes der end ens fødeland, kan man spørge sig selv. Det land, hvor man er rolig af sind, har sine rødder, og tidligere generationer har kæmpet arm-i-arm for at sikre et fredeligt og frodigt land til de kommende generationer. Fælles er man mødt i kampen for ens fædreland.

ANDERS BRUUN

Kampen kæmpes på mange fronter, og ser man tilbage gennem historien, så er mange landsmænd faldet i kampen for danernes land. I dag foregår kampen dog med fredeligere midler end tidligere, og kampen for Danmark kæmpes i dag inden for rammerne af demokratiet bl.a. ved at gøre brug af vores grundlovssikrede ytringsfrihed og forsamlingsfrihed.

Gennem mange år har frontkæmperne for Danmark dog oplevet at stå over for modstandere, som på mange måder er gået ud over demokratets rammer. Denne modstand er i langt de fleste tilfælde udøvet af landsmænd på den ekstreme venstrefløj. Harry Vinter gjorde dog i sidste nummer af Indsigt-Udsyn det klart, hvordan den traditionelle venstrefløj har flyttet sig siden 70'erne, og uden et politisk ståsted er modstanderne af kampen for Danmark ikke andet end internationale fascistiske.

Fascisterne gør brug af et utal af elementer for at nå deres politiske mål, og deres politiske kamp synes ikke at være for andet end multikultur og kaos. Mest synligt er deres mødeterror, hvor de til fredelige demonstrationer stiller sig i voldsom opposition, således at et stort antal betjente er nødvendigt for at sikre, at de fredelige demonstrationer kan afholdes uden optøjer, og således at demonstrationens budskab når ud til flest mulige – akkurat ligesom det er tiltænkt i grundloven. Dette har de seneste par år gjort sig gældende for både demonstrationer og forsamlinger afholdt af For Frihed, Stop Islamiseringen af Danmark (SIAD), Trykkefrihedsselskabet og Grundlovsforeningen Dansk Kultur.

Til disse arrangementer oplever mødedeltagerne samtidigt intimidierende tilråb, hvor de beskyldes for at være racister, fascistiske og nazister, og ikke nok med det, så har fascisterne organiseret én og nogle gange flere fotografer, som ved brug af pressekort kan gå igennem politiets afspærring. De fascistiske fotografer skiller sig meget tydeligt ud fra den almindelige presse ved at være meget nærgående og langt det meste af tiden at have kameraerne rettet mod forsamlingsdeltagere. Dette foregår i et omfang, så deltagerne i forsamlingerne føler sig voldtaget af de fascistiske fotografers kameralinser.

”De fascistiske fotografer skiller sig meget tydeligt ud fra den almindelige presse ved at være meget nærgående”

intimidering, som de aktivistiske nationalsindede oplever i dag, kører på samme høje blus, som dengang foreningen blev stiftet. Som eksempel kan nævnes, at Sune Dalgård, medstifter af Den Danske Forening, fik totalskadet sin bil i forbindelse med et arrangement afholdt af selvsamme forening i foreningens første leveår.

For Frihed-deltager generes fra første færd af Redox-fotograf Rasmus Preston ved ankomst til For Frihed-demonstrationen den 3. december.

Intimideringen stopper dog ikke ved de organiserede arrangementer på den nationalsindede fløj. Det venstreradikale Redox har i årevis opereret som en efterretningstjeneste, og de har derfor fået oparbejdet et omfattende personkartotek med navne og billeder og personlige detaljer på de mere kendte ansigter. Dette kan fx være, hvilken børnehave folks børn går i, hvor de har sommerhus osv. Dette kartotek gør det nemt at organisere intimidering af nationalsindede personer både deres arbejde og på deres domicil. Inden for det seneste år har vi fx set ensartet hærværk på fire forskellige biler stående på folks privatadresser, hvoraf to af bilerne efterfølgende er blevet erklæret totalskadede. Derudover har vi set hærværk med graffiti, lim i postkasselåse, smadrede ruder, en tændt pulverslukker på et kontor og svineri med mad i en postkasse. Alt sammen intimidering af politiske modstandere på deres privat- eller arbejdsadresse.

Den fascistiske volds mange facetter er udviklet gennem mange år. Netop Den Danske Forening har været særdeles god til at dokumentere den voldelige modstand, som foreningen har oplevet gennem de sidste 30 år. Og i foreningens litteratur kan man ved selvsyn konstatere, at den fascistiske

Den fascistiske vold er fortsat gennem alle 30 år, og trækker uden tvivl også tråde længere tilbage. Den er fortsat, fordi den virker – nok ikke så meget på de folk, der kan modstå presset, men intimideringen virker uden tvivl på de folk, der gerne vil lægge et stykke arbejde for den nationale sag eller blot ønsker at bakke op om kampen for Danmark.

Hvad fremtiden byder på, kan man kun gisne om, men der er ingen tvivl om, at der rundt omkring i Europa ses en tydelig højredrejning blandt de mennesker, der oplever problemerne med multikulturen på tættest hold. Vi må givetvis se frem til en lang og sej kamp for at bevare det, som vi har kært, og fortsætte med at oplyse og informere borgerne i både Danmark og andre europæiske lande om, at der er et alternativ til det multikulturelle projekt – og derved indgyde dem håb. Europas nationalstater vil bestå, men det vil også fremover komme til at koste blod, sved og tårer.

Kæmp for alt, hvad du har kært.

Østen og Vesten, der aldrig vil mødes

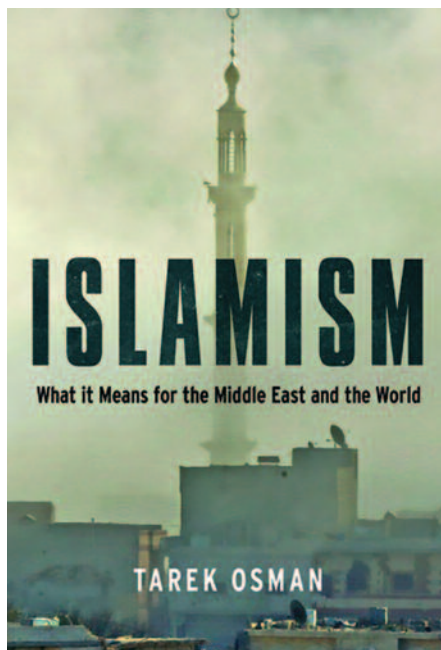
I denne bog forsøger den indsigtfulde akademiske forfatter at forstå Mellemøstens islamisme (dvs. de politiske bevægelser, der har været en del af den politiske proces, ikke de salafistiske jihadister) på dens egne præmisser. Ikke ud fra den vestlige optik som blotte tilbageskridt eller forhindringer på vejen mod demokrati og fremskridt i vor forstand.

Det er jo en kendsgerning, at en betydelig del af verden er uhjælpeligt islamisk, og Vesten behøver kun at have et problem med dette i samme grad, som muslimer trænger sig på her eller truer os. Ellers må de selvfølgelig indrette sig, som de vil.

Osman fastslår, at det altovervejende flertal af islamiske teologiske retninger er en helhedstænkning af talrige aspekter af politik, økonomi og det sociale liv. Men derudover er der mange forskelle. Vigtige islamistiske bevægelser har angiveligt ændret sig meget siden slutningen af 1990'erne, fordi de fik politisk ansvar og blev mere realistiske og mindre absolutistiske. Og en væsentlig forskel fra Mellemøstens sekulære diktatorer er ud over samklang med befolkningsflertallet, at islamisterne afviser socialistiske modeller, der tit har kørt lande i sæk.

”Det såkaldte arabiske forår blev misforstået af mange i Vesten, fordi man her sammenlignede med opstandene i Østeuropa”

Det såkaldte arabiske forår blev misforstået af mange i Vesten, fordi man her sammenlignede med opstandene i Østeuropa, der primært var et krav om formelt demokrati. Oprøret i Mellemøsten var udtryk for en dybere identitetsmæssig splid mellem de ret sekulære, men undertrykkende eliter og landenes mere traditionelle flertal, som både går ind for mere demokrati (på mellemøstlige præmisser) og mere islam. Et traditionalistisk flertal kan i øvrigt udmærket være meget ”moderne” ud fra andre para-

metre, fx er den saudiarabiske befolkning en af verdens mest aktive på internettet, hvor den ikke mindst flittigt drøfter tolkninger af islam i opposition til kongefamiliens.

Det burde være indlysende, at en udvikling af den islamiske verden ikke bare kan afspejle Vestens erfaring. Islam er hinsides Middelhavet uundgåeligt en del af løsningen, ligesom kristendommen ikke kan ignoreres her, men resultatet bliver naturligvis ikke demokratier efter vor liberaldemokratiske model. Man kan sige: So what? Eller mere polemisk: Den politiske bevægelse, der står bag fx Erdogan i Tyrkiet, ligner til forveksling på dette lands baggrund Dansk Folkepartis appel til historie og kristendom på dansk baggrund på vegne af et misfornøjet, overset ”tavst flertal”, der hidtil er blevet tromlet af (i Mellemøsten amerikansk- eller russiskstøttede) magthavere med en direkte anti-traditionalistisk dagsorden. Selv den arketypiske modernisator og nationalist Atatürk kombinerede jo sin stærke racemæssige fremhævelse af det tyrkiske folk med en foragt for flertallets religion og kultur til fordel for fremmede værdier, hvilket viste sig historisk uholdbart.

Vesten må kort sagt efter Tarek Osmans mening ophøre med at bedømme udviklinger i Mellemøstens lande udelukkende efter, i hvor høj grad der indføres demokrati og

retssamfund i vestlig forstand. Hverken eliternes relativt sekulære diktatorer eller alternativet vil tilstræbe værdineutralt demokrati (hvilket vore selvdefinerende liberale demokratier jo i øvrigt heller ikke gør). Osman beskriver, hvor markant ringe grundlag i befolkningerne de vestligt sindede eliter har i de mellemøstlige lande, og at disse eliter oftest har en arrogant samfundsher-attitude i forhold til det traditionalistiske menige folk. Det er kort sagt uholdbart og vil virke modsat, hvis man marginaliserer islamisterne i en samlet model for fremtiden i disse lande, uanset hvad man så i øvrigt måtte mene om dem.

Inkluderes de (p.t. ikke-jihadistiske) islamister i løsningen, er håbet at forhindre radikaliseringen af dem, der ellers med rette kan kalde sig undertrykte trods stor folkelig støtte. Interessant er Osmans omtale af den store opbakning til voldelige jihadister (med inspiration fra især Sayyed Qutbs skrifter) i Mellemøstens flygtningelejre, og samme fænomen ses jo i de europæiske muslimske diasporaer, hvor islam netop trods alt ikke har umiddelbar udsigt til at blive en del af den politiske proces, så derfor trives ekstreme og rene ideologiske løsninger samt selvretfærdig offertænkning så meget desto bedre. Fx Det Muslimske Broderskabs propaganda er effektiv blandt muslimer i Europa og karakteristisk mere ideologisk og yderligtgående her i ”krigens område” end i hjemlandene. Løsningen i Europa er selvsagt ikke at inkludere islamisterne i den politiske proces, som det vil være naturligt i den islamiske verden. Indgreb mod imamer og andre propagandister er også tom symbolpolitik, al den stund den unge generation får inspirationen via satellit og internet. Så den eneste reelle af-radikaliseringsløsning her hedder repatriering til steder, hvor de rettroende legitimt bør kunne afprøve deres idéer mod virkeligheden.

Osmans fremstilling klargør det frugtesløse i en global kamp mod ”islam”, der vil være lige så lidt effektiv, som når kræfter i den muslimske verden erklærer generel krig mod kristendommen (han har i øvrigt interessante sammenligninger mellem de islamistiske og de europæiske kristendemokratiske partier). I de lande, hvor islam nu engang er blevet traditionen, er forbuds-

Tarek Osman:

ISLAMISM

What it Means for the Middle East and the World

Yale University Press, 2016. 304 sider.

litik mod islamiske bevægelser endnu mere end i Vesten uholdbar symptombehandling.

Troen på, at et samfund præget af traditionelle islamiske værdier også kan give plads til pluralisme, kan være naiv, og udviklingen i lande med politisk succesfuld islamisme er i bedste fald ganske skrøbelig, men der er ikke anden løsning for befolkningerne i

disse egne af verden end at bakse med det og give plads til de retninger, der nu engang er, og nå frem til en ligevægt. Vestlige samfund har udviklet sig anderledes og har andre målestokke, og vestlige neokonservative korsfareres fallitprojekter i adskillige lande burde efterhånden have klargjort også for de tungnemme, at vi ikke bør blande os med inkompatible idéer. Og selv-

følgelig heller ikke muliggøre mellemøstlig masseindvandring til Europa, så samfundene her kommer til at rumme vidt forskellige verdensanskuelser, der forbliver adskilte som olie og vand og tilmed kun polariseres, uanset hvor meget vore politikere end forsøger at ryste dem sammen.

Peter Neerup Buhl

Derfor

GLENN ALBRECHTSEN

Dette lille digt udtrykte noget væsentligt i 1942, men det er ikke mindre sigende i dag.

En af hovedårsagerne til vores nuværendes nationale døds-kurs er uden tvivl vor velstand, hvilken ironisk nok er resultat af danske menneskers nøjsommelige slid. Men som Frankensteins monster synes den nu at være ved at dræbe danskerne. Den høje velstand, som størstedelen af befolkningen stadig nyder, har skabt en utrolig sløvhed i de brede masser, og den har i den grad bragt folk væk fra livets barske realiteter, derhen at de ikke længere er i stand til at se den dødelige trussel, som står lige foran dem. Ligegyldigt hvor mange terrorangreb, mord, overfald, voldtægter og anden "kulturberigelse", danskerne bliver udsat for, vil de ikke kollektivt være villige til nogen konsekvent ændring, så længe de stadigvæk har råd til to biler, store villaer i pæne, læs etnisk danske, kvarterer, iPads, fladskærme osv. Indvandringen gør simpelthen ikke ondt nok endnu på tilstrækkeligt mange danskere. Når velstanden en dag slutter, vil det ske som konsekvens af fremmedbyrden, men da vil gæsterne være så talstærke, at det vil være en næsten uoverkommelig opgave at få dem ud.

En anden hovedårsag er naturligvis vore massemedier, som alle er besat af antidanske elementer, som bruger hvert eneste vågent sekund på at nedbryde, tilsvine, forhåne og ringeagte alt, hvad der er dansk. Igennem en menneskealder har mediernes systematiske og bevidst nedbrudt folkets nationale bevidsthed og har i den grad møret danskerne til deres egen udslættelse.

Hertil kommer naturligvis hele undervisningssektoren, der på samme måde som mediernes har gjort alt i deres magt for at tilintetgøre selv det mindste spor af natio-

Den Danske Forening har i forbindelse med sit 30 års jubilæum efterspurgt bud på, hvorfor Danmark og danskerne stadig er på vej mod den sikre undergang. I denne forbindelse forekommer følgende at være et glimrende udgangspunkt:

Huset lå gemt for blæsten
skærmet af bøg og lind.
Selv i den værste stormnat
sov man med roligt sind.
– Derfor kom rotterne ind.

Inde var alting velstand.
Manden var glad og trind.
Skinkerne hang på loftet.
Fløden samlede skind.
– Derfor kom rotterne ind.

Huset var godt, men gammelt.
Træ får med tiden svind.
Bindingsværket var trøsket.
Døren var skæv og vind.
– Derfor kom rotterne ind.

Manden var mild og tålsom:
"Pusler det ikke? – Bind
endelig lænkehunden!"
sagde det rare skind.
– Derfor kom rotterne ind.

Nævnte man rottefaren,
strøg han med smil sin kind:
"Rotter ... Hæ, hvem ser rotter?
Det er vist hjernesvind!"
– Derfor kom rotterne ind.

Fordi stegerset bugned,
fordi fløden trak skind,
fordi træet var trøsket,
fordi døren var vind,
fordi hunden var bundet,
fordi manden var blind,
fordi ingen var vågen,
KOM ROTTERNE IND!

Poul Sørensen: Grå invasion (1942)

nalbevidsthed hos unge mennesker, således at langt størstedelen af disse i dag ikke aner, om de hører til her eller i Gambia. Det eneste, de har lært, er at hade sig selv og deres kultur.

Endelig har samfundets såkaldte elite været med til at føre kniven, og her tænkes ikke kun på quislingene på Christiansborg: Forfattere, kunstnere, skuespillere, dommere, præster, biskopper og pengestærke erhvervsfolk hyler alle med i koret om multi-kultur, globalisering, fri bevægelighed, internationale forpligtelser, åbenhed, tolerance osv.

Hvad der motiverer alle disse landsskadelige elementer kan der gisnes meget om; måske det er længslen efter at være "gode mennesker", misforstået "næstekærlighed", manglende viden, dårlig opdragelse, manglende kultur eller privat profitbegær? Hvem ved? Men de dybereliggende motiver er

vel i grunden heller ikke så vigtige, resultatet må være det centrale, og det kan der ikke være tvivl om. På deres gerninger skal de som bekendt kendes. De bærer derfor alle et stort ansvar, som de forhåbentligt en dag skal stå til regnskab for.

Professor Helmuth Nyborg skrev for nogen tid siden en tankevækkende kronik i *Jyllands-Posten* med den sigende titel, "Frygt Danmarks fremtid". I denne konkluderede han, at der kun er 3 mulige valg: Underkastelse, ærefuld repatriering eller borgerkrig.

Ingen skal være i tvivl om, at en ærefuld, human repatriering foretrækkes af alle danske nationalister, dog skal ingen heller være et øjeblik i tvivl om, at underkastelse *aldrig* bliver en mulighed. Dermed synes kortene at være lagt på bordet.

Tre folkelige bøger om Grundtvig

Et godt tilbud til læserne

Bjarne Nielsen Brovst har skrevet tre gode, interessante og folkelige bøger om Grundtvig. Forfatteren har foretaget et meget grundigt forarbejde, så de historiske fakta er i orden.

De tre bøger skildrer de komplicerede familieforhold i Grundtvigs familie i flere slægtled.

Undervejs fortælles om Grundtvigs barndom. Tidligt mistede Frederik tre af sine søskende på tragisk vis. Vi hører om de to ældre brødres skæbner i Afrika. De døde begge efter et års arbejde i kolonien Dansk Guinea. Søsteren, som han var stærkt knyttet til, døde også ung.

Grundtvigs forhold til kvinder beskrives også, hvor bl.a. om hans besættelse af Constance Leth, hans forlovelse og ægteskab med Lise Blicher og siden med Marie Toft og Asta Reedtz er i centrum.

Grundtvigs politiske og digteriske arbejde belyses grundigt. Bjarne Nielsen Brovst fortæller også om samtiden og datidens ledende personer, således bliver Johan Ludvig Heiberg omtalt meget udførligt.

Kort sagt, man kommer hele vejen rundt om Grundtvig, og det er noget af en præstation.

Man får en solid viden om Grundtvig og hans samtid.

Undertegnede fik mange nye og brugbare oplysninger ved at læse de tre bøger.

Dorrit Røtting

DDF tilbyder de tre bøger for 99 kr. pr. stk frit tilsendt.

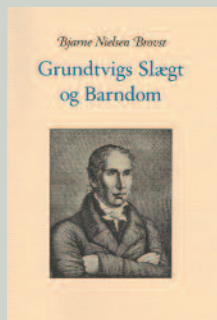
Alle tre tilbydes for 199 kr. frit tilsendt.

Bestil bogen/bøgerne ved indsættelse af beløbet på

Reg.nr. 4317 konto 4547551, eller kontakt sekretariatet på

tlf. nr. 23 42 77 33 eller via e-mail:

danskeren@danskeren.dk.

Sharialov for ikke-muslimer

Islam er ikke bare en religion, men også et politisk system med sit eget lovkompleks kaldet sharia. Sharialoven er baseret på principper, der er fundamentalt forskellige fra vores retsforståelse. Mange af disse sharialove vedrører ikke-muslimer.

Hvad betyder sharialove for ikke-muslimer? Hvordan påvirker sharia vores samfund og den enkelte borger?

Dette og meget andet kan du finde svar på i denne bog af Bill Warner.

Bogen er på 75 sider og tilbydes af Den Danske Forening til en pris af 75 kr. frit tilsendt. To bøger i samme bestilling tilsendes for 99 kr.

Bestil bogen ved indsættelse af beløbet på Reg.nr. 4317 konto 4547551, eller kontakt sekretariatet på tlf. nr. 23 42 77 33 eller via e-mail: danskeren@danskeren.dk.

30 ÅRS
JUBILÆUM
1987-2017

**STØT
DANMARKS
FONDEN**

Danmarksfondens midler
bruges til at værne
Danmark.

Bidrag indsættes via
Den Danske Forening:
Danske Bank reg. nr. 4317
konto nr. 4547551

Læs mere på
www.danmarksfonden.info

Indmeldelse i Den Danske Forening - bestilling af abonnement - 2017

Kontakt foreningens regnskabsfører Thomas Andreasen tlf. 23 42 77 33
- eller mail til: danskeren@danskeren.dk

Kontingent - abonnement - 2017

Årskontingentet for et **medlemskab** er 200 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.
Årskontingentet for et **abonnement** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.
For medlemmer bosat **uden for Danmark** er prisen 250 kr. Gebyr ved bankoverførsel 50 kr.

Kontingentet følger kalenderåret. Opsigelse skal ske tre mdr. før kalenderårets udløb.

Vi beder om, at beløbet sendes til os i årets første kvartal; det koster penge at skulle rykke.

Udenlandske medlemmer og abonnenter kan betale via deres lokale bank med opgivelse af Danske Banks SWIFT-adresse som er: SWIFT-BIC: DABADKKK og IBAN-nr. IBAN-nr. som er: DK48 3000 0004 547551.

Driftsbidrag

De 200 kr. dækker ikke meget andet end porto og trykomkostninger til bladet. Forudsætningen for, at vi kan løse vore øvrige opgaver, er derfor, at nogen betænker os med mere end 200 kr. Vi håber, at mange også i år vil give os den ekstra håndsregning, som er en nødvendighed for, at vi kan fortsætte vores informationsvirksomhed. De af Den Danske Forenings medlemmer, der i løbet af året 2015 donerer 500 kr. eller mere til foreningen, vil i december modtage en julegave.

NB. Støt gratis foreningen ved at gå på det lokale bibliotek og bed om at måtte læse/låne IndsigtUdsyn.

Med venlig hilsen

Styrelsen

Testamenter

Foreningen får stadig testamentariske gaver. Men testamenter af meget svingende juridisk kvalitet koster den penge! For eksempel er foreningen gået glip af en million kr. i kraft af, at den sagfører, der udfærdigede testamentet, begik en teknisk fejl.

Vi opfordrer derfor dem, der ønsker at betænke foreningen, til at lade testamentet gennemse af foreningens juridiske rådgiver:

Ole Hasselbalch, Skolebakken 5, 3050 Humlebæk (kan kontaktes på mobil 21 64 75 70).

Hvad er Indsigt Udsyn

Debatten om udlændingepolitikken foregår ofte ud fra forkerte forudsætninger mht. de faktiske forhold og på grundlag af skævvredne eller falske argumenter. Den Danske Forening har siden 1987 søgt at rette op herpå. Det sker i dag bl.a. gennem magasinet Indsigt Udsyn.

Indholdet kan frit kopieres.

Kildedokumenterede korrektioner og supplement modtages på: e-mail danskeren@danskeren.dk

Foreningens adresse:

Den Danske Forening
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:

Tlf. 23 42 77 33
CVR-nr. 31242339
Danske Bank Reg.nr.4317
Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk

E-mail:

danskeren@danskeren.dk

Hjemmeside:

Thomas Andreasen (webmaster)
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:

Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Styrelsen:

Tomas Kierstein
(formand, pressetalsmand).
Tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com
Harry Vinter (næstformand)
harryvinter@gmail.com
Jesper Nielsen
Søren Lind Jensen
Axel Artke
Erik Troldhuus

Regnskabsfører**og styrelsessekretær:**

Thomas Andreasen
Tlf. aften/weekend 23 42 77 33
danskeren@danskeren.dk

Juridisk konsulent:

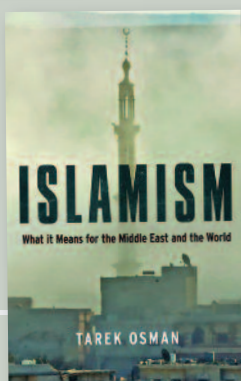
Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
Tlf. 49 19 15 54
ole.hasselbalch@mail.dk

Korrekturlæser:

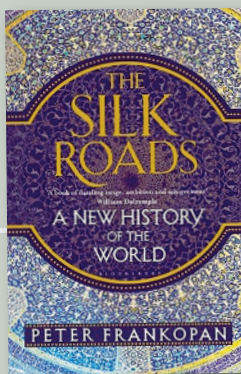
Peder Valdemar Hjulær

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

ANMELDELSE:
**ØSTEN OG
VESTEN DER
ALDRIG MØDES**

ANMELDELSE:
**SILKEVEJENE -
HISTORIE MED
UDELADELSER**

BOGTILBUD:
**BØGER OM
GRUNDTVIG**

ANMELDELSE:
**EN VIKING I
SALAFIST-
MUNDERING**

**BESTIL
ABONNEMENT PÅ
INDSIGT UDSYN
4 MAGASINER
ÅRLIGT
KR. 250,- INCL. PORTO**

Bestilling af abonnement og bøger:
danskere@danskere.dk · Sekretariatet: 23 42 77 33